

ΛΑΤΙΝΙΚΑ ΠΡΟΣΑΝΑΤΟΛΙΣΜΟΥ ΑΝΘΡΩΠΙΣΤΙΚΩΝ ΣΠΟΥΔΩΝ ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ

Μετάφραση

Αφού διώχθηκε από τους δολοφόνους του Καλιγούλα, είχε αποσυρθεί σε μια θερινή κατοικία στην οποία το όνομα είναι Ερμαίο. Επειδή τρομοκρατήθηκε από τα νέα της σφαγής, λίγο αργότερα σύρθηκε στο πιο κοντινό λιακωτό και κρύφτηκε (έκρυψε τον εαυτό του) ανάμεσα στα παραπετάσματα που κρέμονταν στην πόρτα.

Κάποια μέρα ο Κάτωνας έφερε στο Βουλευτήριο ένα πρώιμο σύκο από την Καρχηδόνα και δείχνοντάς το (ενώ το έδειχνε) στους Συγκλητικούς είπε «Ρωτώ εσάς πότε νομίζετε ότι αυτό το σύκο κόπηκε από το δέντρο». Όταν όλοι είπαν πως ήταν φρέσκο, είπε «Κι όμως να ξέρετε πως κόπηκε στην Καρχηδόνα πριν από τρεις μέρες.

Όταν άκουσε το χαιρετισμό (αφού ακούστηκε ο χαιρετισμός) ο Καίσαρας είπε: «Στο σπίτι (μου) ακούω αρκετούς τέτοιους χαιρετισμούς». Τότε ήλθαν στο νου του κορακιού τα λόγια του αφεντικού του: «Έχασα το λάδι και τον κόπο (μου)» Σ' αυτά τα λόγια ο Αύγουστος γέλασε και αγόρασε το πουλί τόσο, όσο κανένα μέχρι τότε δεν είχε αγοράσει.

B1α.

insidiatōribus : insidiatore

cui : qua

caedis : caedium

se : mihi

quodam : quoddam

praecocem : praecocia

patribus : patrum

hanc : haec

sui : tui

nullam : nullius

B1β.**propiore**

Επίρρημα : prope / propius / proxime
sati

B2α.

Exclūsus	: excludunt
recesserat	: recedamus
exterritus	: exterruisti
prorepsit	: proreptum
abdidit	: abderetis
attulit	: afferre και adferre
ostendensque	: ostenturus και ostensurus
decerptam esse	: decerpi
dixit	: dic
venit	: veniendo

B2β.

Ενεστώτας	: perdas
Παρατατικός	: perderes
Μέλλοντας	: perditurus sis
Παρακείμενος	: perdideris
Υπερσυντέλικος	: perdidisses
Σ. Μέλλοντας	: –

Γ1α.

Caligulae	: Ονοματικός ετερόπρωτος προσδιορισμός, γενική αντικειμενική στο insidiatoribus
cui	: Δοτική προσωπική κτητική από το est
se	: Αντικείμενο στο ρήμα abdidit – άμεση αυτοπάθεια
die	: Απρόθετη αφαιρετική που δηλώνει χρόνο, προσδιορίζει το attulit.
decerptam esse	: αντικείμενο στο ρήμα putetis, ειδικό απαρέμφοτο.

ex arbore	: Εμπρόθετος επιρρηματικός προσδιορισμός που δηλώνει προέλευση ή χωρισμό, προσδιορίζει το <i>deceptam esse</i>
recentem	: Κατηγορούμενο στο εννοούμενο υποκείμενο του απαρεμφάτου <i>esse</i> (που είναι <i>ficum</i> ή <i>eam</i>) μέσω του <i>esse</i> που ανήκει σε συνδετικό ρήμα.
salutationum	: Γενική διαιρετική στο <i>satis</i>
corvo	: Δοτική προσωπική από την απρόσωπη έκφραση <i>venit in mentem</i>
quanti	: Γενική της αξίας στο <i>emerat</i> , δηλώνει αφηρημένη αξία.

Γ1β.

A Catone quodam die in curiam ficus praecox allata est

Γ1γ.

Η στάση σε τόπο δηλώνεται με *in* + αφαιρετική : *in curia*

Η απομάκρυνση από τόπο δηλώνεται με *de/ex* + αφαιρετική : *de curia* ή *ex curia*

Κίνηση σε τόπο με απρόθετη αιτιατική : *domum*

Απομάκρυνση από τόπο με απρόθετη αφαιρετική : *domo*

Γ1δ.

“Num ad haec verba Augustus risit?”

“Ad haec verba Augustus risitne?”

“Nonne ad haec verba Augustus risit?”

“Ad haec verba Augustus risit?”

Γ2α.

vela, quae praetenta erant

ficum, quae praecox erat

Γ2β.

cui nomem est Hermaeum : Δευτερεύουσα αναφορική επιθετική προσδιοριστική πρόταση, προσδιορίζει το diaetam.

quando hanc ficum decerptam esse putetis ex arbore : Δευτερεύουσα ουσιαστική πλάγια ερωτηματική πρόταση που λειτουργεί ως έμμεσο αντικείμενο στο ρήμα interrogo

cum omnes recentem esse dixissent : Δευτερεύουσα επιρρηματική χρονική πρόταση που λειτουργεί ως επιρρηματικός προσδιορισμός του χρόνου στο ρήμα inquit

quantum nullam adhuc emerat : Δευτερεύουσα επιρρηματική απλή παραβολική πρόταση που δηλώνει το ποσό και λειτουργεί ως β' όρος σύγκρισης με α' όρο την κύρια πρόταση με ρήμα το emit.

Γ2γ.

❖ **exclusus** : postquam (Claudius) exclusus est

Εκφέρεται με έγκλιση οριστική γιατί δηλώνει μόνο το χρόνο και τίποτα άλλο, χρόνου παρακειμένου γιατί δηλώνει το προτερόχρονο στο παρελθόν.

❖ **exterritus** : cum (Claudius) exterritus esset

Αιτιολογία ως αποτέλεσμα εσωτερικής λογικής διεργασίας, γι' αυτό εκφέρεται με τον αιτιολογικό cum και υποτακτική υπερσυντελικού.

❖ **audita**

Ιδιάζουσα (νόθη) αφαιρετική απόλυτη επιρρηματική χρονική μετοχή (με υποκείμενο το salutatione και εννοούμενο ποιητικό αίτιο το a Caesare), δηλώνει το προτερόχρονο. Χρήση απόλυτης μετοχής γιατί η λατινική δεν διαθέτει ενεργητική μετοχή για το παρελθόν (λατινισμός).

Αναλύεται ως εξής :

cum Caesar audivisset salutationem